

Περί κυβάλων αλαλαζόντων...και άλλων τινών

Δρ. Μάνος Δανέζης
Επίκουρος Καθηγητής
Πανεπιστημίου Αθηνών

Είναι πραγματικά περίεργο το γεγονός ότι, η περίοδος ακριβώς που σφίξανε οι ζέστες του καλοκαιριού και οι πόλεις άδειασαν από τους κατοίκους τους, αποτέλεσε το διάστημα που τα κόμματα, με τις γνωστές και αμφιλεγόμενες διαδικασίες τους προσπάθησαν να επιλέξουν τους υποψηφίους δημάρχους τους. Η ίδια όμως περίοδος επελέγη από φιλόδοξους μικροπαράγοντες, μικρής έως ανύπαρκτης εμβέλειας, ακόμα και για τις τόσο μικρές κοινωνίες των Ελληνικών πόλεων, σαν ο χρόνος έκφρασης της τρέλας της εξουσίας, η της προσωπικής κομματικής πίκρας που τους διακατέχει, με στόχο την κατάληψη των πάσης φύσεως δημοτικών κέντρων εξουσίας των πόλεών τους.

Στους κυρίους αυτούς, που προκειμένου να παρασύρουν συναισθηματικά τον απλό πολίτη και να του υποκλέψουν για μία ακόμα φορά την ψήφο του, επικαλούνται αγωνιστικές και κομματικές περγαμηνές του παρελθόντος, θα ήθελα να επισημάνω ότι, η δημοκρατική συνείδηση, η εντιμότητα, και το πολιτικό ήθος, δεν είναι σαν τα ένσημα του ΙΚΑ, που τα κολλήσαμε στα νιάτα μας, προκειμένου να τα χρησιμοποιήσουμε, προς όφελός μας, στα γεράματά μας, αλλά μια συνεχής διαδικασία που κάθε πολιτικός, έστω και της μικρότατης εμβέλειας των τοπικών παραγόντων, πρέπει να επιβεβαιώνει με τις πράξεις του, κάθε στιγμή, κάθε μέρας της ζωής του.

Το περίεργο όμως της όλης υπόθεσης είναι, το πατρονάρισμα, και η διόγκωση του όλου θέματος από σειρά καθημερινών εντύπων, και η άμεση αναγωγή του σε σφυγμομετρήσει, έστω τοπικής εμβέλειας, της κοινωνικής αποδοχής που θα είχε μια κατευθυνόμενη πολυδιάσπαση των πολιτικών κομμάτων, γεγονός που θα εξυπηρετούσε ευρύτερους οικονομικοπολιτικούς στόχους. Ομοίως δεν θα πρέπει να διαφύγει της προσοχής μας, η προσπάθεια κάποιων κύκλων, να κατασκευάσουν και να προωθήσουν μέσω των δημοτικών ρήξεων, τοπικούς σωτήρες, αμφισβητήσιμης μεν πολιτικής και κοινωνικής εμβέλειας, αλλά υψηλών διασυνδέσεων με τοπικά και κεντρικά, επιχειρηματικά και πολιτικά κέντρα.

Αυτό όμως που θα πρέπει να σημειωθεί είναι ότι, κατά την διάρκεια που οι τοπικοί αφελείς μικροπαράγοντες, έκαναν ότι πέρναγε από το χέρι τους προκειμένου να εξευτελίσουν την τοπική πολιτική ζωή στα μάτια των πολιτών, με καταγγελίες οικονομικής και κοινωνικής διαφθοράς, χωρίς νομικά στηριγμένες αποδείξεις, γνωστοί εκπρόσωποι μεγαλοεπιχειρηματικών συμφερόντων προανήγγειλαν (και σε τοπικό έντυπο), την ίδρυση κόμματος επιχειρηματιών, με σκοπό την διαφάνεια, το ήθος και άλλα φαιδρά.

Κάτι σαν Μπερλουσκόνι δεν σας θυμίζει το σενάριο; Αυτοί που διασύρουν την τοπική έστω, πολιτική μας ζωή για προσωπικό τους όφελος, μήπως οδηγούν, ελπίζω μόνο από ανοησία τους, τον απλό πολίτη σε πολιτικές επιλογές απελπισίας; Ή μερικοί έχουν αυτόν ακριβώς το στόχο;

Επειδή όμως, είναι συνηθισμένο πλέον φαινόμενο, πολλοί γράφοντες να προσαρμόζουν τα γραφόμενα τους, ανάλογα με τις πρόσκαιρες επιδιώξεις, η φιλίες τους, θέλω να υπενθυμίσω ότι η οργανωμένη προσπάθεια πολυδιάσπασης των πολιτικών σχηματισμών, με τον τρόπο που σήμερα επιχειρείται είχε προαναγγελθεί από τον γράφοντα από τον Σεπτέμβριο του 93, με άρθρο του στο περιοδικό «Λιμάνι». Μεταφέρω μια ενδιαφέρουσα ίσως περικοπή:

«...Η πρώτη παρέμβαση, που ίσως άρχισε να υλοποιείται στα πλαίσια των νέων Βαλκανικών ανακατατάξεων, είναι η πολυδιάσπαση των υπαρχόντων πολιτικών σχηματισμών, στο όνομα του πλουραλισμού, της κάθαρσης, ενός νέου ήθους και ύφους, και άλλων ιδανικών που στην σημερινή εποχή έχει γίνει συνήθεια να χρησιμοποιούνται σαν μέσον κάλυψης των πλέον ποταπών κοινωνικών και πολιτικών επιδιώξεων....., στην πρώτη φάση αυτής της προσπάθειας (της πολυδιάσπασης) έχουμε μια περίεργη και ξαφνική κρίση ευαισθησίας εκ μέρους γνωστών μελών παχυδερμικών ομάδων, τα οποία προβαίνουν σε μια μερική αποκάλυψη (αληθινή η όχι) κάποιων βρώμικων πτυχών της πολιτικής και οικονομικής ζωής, που έτσι η αλλιώς είναι πλέον γνωστό ότι αποτελούν τρόπο ζωής και καθημερινή έκφραση όλων των προηγμένων (!) δυτικών κοινωνιών. Οι αποκάλυψεις αυτές, ή αποτελούν την αναγκαία ψευδαφορμή προκειμένου να αφυπνιστούν, δήθεν, κάποιες φαρισαϊκές συνειδήσεις και να προβούν σε κινήσεις διάσπασης, ή πραγματικά αναγκάζουν κάποιους ηθικούς, λόγω αρχών, να κάνουν ακριβώς το ίδιο.»

Με βάση τις προηγούμενες σκέψεις, που ο χρόνος διαρκώς επιβεβαιώνει, αυτό που θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι η Ελληνική κοινωνία δεν θα πρέπει να συρθεί στο προκατασκευασμένο αλλά και επικίνδυνο αυτό παιχνίδι. Η δεύτερη μετά το 89 κατευθυνόμενη προσπάθεια πολυδιάσπασης των πολιτικών σχηματισμών πρέπει να αντιμετωπιστεί, όπως και τότε, από τον ίδιο το Λαό, που θα πρέπει να ανατρέψει τους οποιουδήποτε σχεδιασμούς, αποδοκιμάζοντας με την ψήφο του όλους εκείνους (σχηματισμούς η άτομα) που από σκοπιμότητα η άγνοια βοήθησαν την υλοποίηση των απαράδεκτων αυτών ενεργειών.

Και παρά πέρα όμως, για να μην βρεθούμε προ εκπλήξεων θα πρέπει:

α. Τα Ελληνικά κόμματα να αναθεωρήσουν τις αναχρονιστικές, δεσποτικές και συγκεντρωτικές δομές τους που υποκινούν και ενθαρρύνουν πράξεις διάσπασης και αναταραχής

β. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να πάψουν να αντιμετωπίζουν τους πολίτες σαν καταναλωτές, πλασάροντάς τους σαν προϊόντα, κατασκευασμένους σωτήρες, αμφισβητήσιμης πολιτικής και κοινωνικής εμβέλειας.

γ. Οι Έλληνες πολίτες να αποβάλλουν το «σύνδρομο του κοψοχέρη», εκλέγοντας σε κάθε εκλογική αναμέτρηση, όχι τους επιλεγόμενους από τα κέντρα προπαγάνδας και προβολής, αλλά εκείνους για τους οποίους έχουν προσωπική γνώμη για την εντιμότητα, το ήθος, και το έργο τους

δ. Τέλος θα πρέπει όλοι οι επώνυμοι, που το κύρος τους δεν έχει διασυρθεί μέσα στην συνάφεια της καθημερινής μικροκομματική συναλλαγής, εκείνοι που δεν ενδιαφέρονται να εκλεγούν, αλλά απλά βαρέθηκαν να μένουν απαθείς μάρτυρες μιας καταρρέουσας κοινωνίας, να αναλάβουν όσο είναι καιρός το βάρος της ευθύνης μίας νέας κοινωνικής αυτοοργάνωσης, που θα αποτελέσει ίσως πολύ σύντομα την μοναδική μας ελπίδα.

Χωρίς αυτή την κινητοποίηση, σε πολύ λίγο χρόνο, όλοι εμείς οι απλοί πολίτες της γραφής και της πένας δεν θα αποτελούμε ίσως, παρά τους ιστοριογράφους μιας Χώρας, μιας Κοινωνίας και ενός Έθνους που θα αναφέρεται στα βιβλία, απλώς σαν ιστορικό γεγονός.

Οι καιροί ου μενετοί